

flagets stærkeste Modstandere, vilde kunne give det min Stemme. Men den Tid er ganske vist forbi. Afstemningerne nu under 3die Behandling have noksom vist, at de Forudsætninger, hvorpaa jeg vel kunde have Grund til at støtte denne min Formening, ikke vare tilstede. — Jeg behøver maasse neppe at udtale yderligere, hvilke Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag det er, der gjøre det, i det Mindste for mig, ganske affet fra Lovforslagets øvrige Indhold, i og for sig til en absolut Umulighed at give det min Stemme. Det er i Dvrigt først og fremmest den Omstændighed, at man trods Udtalelserne om, at denne foreslaede Lov ikke skulde have nogen tilbagevirkende Kraft, dog paa eet Punkt, og det et meget væsentligt Punkt, har modsat sig, at den tilbagevirkende Kraft blev udtagen af Lovforslaget. Forudsætningen for, at overhovedet en almindelig Tilslutning til dette Lovforslag skulde kunne finde Sted, Forudsætningen derfor hos den Kreds af Medlemmer her i Rigsdagen, som jeg nærmest slutter mig til, var den, at det blev til Virkelighed med, at den tilbagevirkende Kraft blev udtagen af Lovforslaget. Men Afstemningen igaar over Forslaget under Nr. 13 til Nr. 1 i § 4 viste noksom, at Meningen ikke var den, at kun fremtidige, nydaandede Jordbrug af en vis Beskaffenhed skulde utvivlsomt være fæstepligtige, selv om de ikke tidligere havde været betragtede saaledes, men at man ogsaa vilde, at i dette Dieblik tilstedeværende Jordbrug skulde, selv om de nu vare frie for Fæstepligt, gøres fæstepligtige, hvis de gik ind under den temmelig usfuldstændige — for at bruge et særdeles mildt Udtryk — Definition paa en Fæstegaard, som det er lykkedes det ærede Udvalgs Flertal at faae opstillet, denne usfuldstændige, men i Virkeligheden ukorrekte Definition. Dette er en Hovedgrund eller dog en Grund, som i det Mindste for mig er tilstrækkelig, til at jeg maa negte min Stemme til dette Lovforslag. Det er en Selvfølge, at der foruden det nævnte Punkt er mange andre Punkter i Lovforslaget, der i og for sig kun kunne have meget lidet Tilvæsende for mig, men jeg vilde dog ligesom mit ærede Ven, det 9de kongevalgte Medlem (Rosenørn-Tell-

mann) have kunnet finde mig i Meget, i særdeles Meget, naar man saa dermed havde en Ende paa Legen. Men det er blevet mig lige saa klart, som det er blevet det 9de kongevalgte Medlem, at det netop er Enden, Afslutningen, netop den af den høitærede Minister saa høit priste No, som man ikke vil have. Jeg skjønner særdeles paa, naar dette udtales aabent og freidigt, saaledes som jeg forleden Dag hørte det udtale af min ærede Kollega for 9de Kreds (Rasmussen). Men efter min Formening staar det nævnte ærede Medlem slet ikke ene med sin Betragtning. Jeg tror, at, foruden at det ærede Medlem har en fast Tilslutning i saa Henseende hos dem, der ellers i Reglen stemme med ham og slutte sig til ham, saa er den samme Anskuelse om det Rigtige i fremdeles at holde det foreliggende Spørgsmaal aabent og i ikke at komme til Afslutning derved, ikke at komme til No, meget levende tilstede ogsaa paa andre Steder.

Jeg skal ikke komme ind paa de Betragtninger, som det høitærede 11te kongevalgte Medlem (Carlsen) for fremførte, Betragtninger, hvis Berettigelse jeg i Dvrigt i høi Grad erkjender, om jeg end ikke paa ethvert enkelt Punkt kunde være fuldstændig enig med ham. Jeg skal derimod endnu, inden jeg tager Afsked med dette Lovforslag, som jeg jo saa stadig og venlig har fulgt under dets Gang gennem denne Sal, opholde mig eller rettere det ærede Thing nogle saa Dieblikke ved endnu et Punkt, som jeg nylig kom til at forbigaa, og det er den meget omstridte § 6, som blev kastet paa Døren ved 2den Behandling under Navn af § 8, men er trådt ind igjen under Navn af § 6. Netop for ikke at blive misforstaaet fra en Side, hvorfra jeg nodig vil misforstaaes, skal jeg udtale, at ogsaa denne Paragrafs Optagelse paany i og for sig vilde gjøre det til en Umulighed for mig at give Lovforslaget min Stemme, ikke paa Grund af dens Indhold og ikke paa Grund af den praktiske Betydning, som Paragrafen vil faae, men paa Grund af den Motivering, hvormed den seneft er bleven indbragt. Det eneste Forvar, som der er blevet ført for Indbringelsen af denne Bestemmelse, er nemlig det, at den vilde være et kraftigt Middel til at trykke Stjerne ud af